Jacobus <de Voragine> : Legenda sanctorum seu Lombardica historia Jacobus de Voragine
1488 Seite 342

sagra dicē p̄sumpsisset? Quibus cū ad
singula respōdisset, ⁊ illi ab eo humilit̄
veniā postulassent. medicū sanādo vul
neri spoponderūt ⁊ multa donaria ob=
tulerūt. sed ipse nec medicinā adhibere
voluit. ⁊ munera cōtēnens ad ipsa etiaȝ
nō respexit. quinpotiꝰ sciens virtutē in
infirmitate pfici, dn̄ȝ exorauit. ne ꝙdiu
viueret sanitatē pristine redderet̄. Sed
cū rex eū frequent̄ visitaret. ⁊ pabulum
salutis ab eo reciperet. imēsas diuitias ob
tulit sed eas ille recipe recusauit. admo=
nēs vt inde monasterium ꝯstrueret vbi
monastici ordinis disciplina vigēt. Qd̄
cū rex fecisset. victꝰ Egidiꝰ lacrimis et
precibꝰ regis post ꝙ plurimuȝ renuisset.
illiꝰ monasterij curā suscepit. ¶ Huius
sctī famā rex karolus vt audiuit. eiꝰ im=
petrato aduentu reuerent̄ eū suscepit. q̄
int̄ cetera salutis colloq̄a rex eū rogauit
vt ꝓ eo dignant̄ oraret. q2 quod dā faci
nus enorme cōmiserat quod nulli vnꝙ̄
nec ipsi sctō ꝯfiteri auderet. Sequenti
igit̄ dn̄ica dū Egidiꝰ celebrans ꝓ rege
oraret. angelus dn̄i eidē apparens sedu
lā sup altare posuit. in q̄ scriptū erat per
ordinē ⁊ regis pctm̄ ⁊ Egidij precibꝰ iā
eē dimissum. Sed tn̄ penitēs ⁊ ꝯfitens
ab illo deinceps abstineret. Adiunctuȝ
erat in fine vt quisq̄s sanctū Egidium
ꝓ quocūqȝ cōmisso inuocaret. si tn̄ ab il
lo desistēt eiꝰ meritis sibi remissum nō
dubitaret. Oblata igit̄ regi scedula pec
cato suo rex agnito veniaȝ humilit̄ po=
stulauit. Egidiꝰ autē cū honore rediēs
apud nemausenseȝ vrbē filiū pncipis q̄
tunc obierat suscitauit. ¶ Post aliqn̄=
tū vo tempꝰ prenūciās monasteriū suū
nō longe ab hostibꝰ euertendū. Romā
adijt. ⁊ priuilegiū ecclīe sue duoqȝ ostia
cipressina in quibus sculpte erāt imagi
nes sctōꝝ aplōꝝ a papa impetrās dimit
tensqȝ ea in tyberim diuino regimini cō=
mendauit. ⁊ ad monasteriū rediēs cui=
dā ꝯcto apud tyberonē gressum restitu=
it. Cūqȝ ad monasteriū redisset pdicta
ostia in portu inuenit ⁊ grās agens deo
ꝙ int̄ tot mariꝗ picula illesa seruasset. ea
in liminibus ecclīe sue ad decꝰ ecclesie ⁊
monumētū pacti romane sedis erexit.
Tandē dn̄s diē sui obitus īminere sibi
p spm̄ reuelauit. Qd̄ ille fratribus indi
cans ⁊ ꝓ se orare suadēs in dn̄o feliciter
obdormiuit vbi chorꝰ angeloꝝ eiꝰ aīam
in celum ferētiū plurimū se audiuisse te
stati sūt. Claruit circa annū dn̄i septin=
gentesimū.

Natiuitas glorio

se vginis Marie ex tribu iuda.
⁊ regia stirpe dauid duxit originē. Ma
theꝰ autē ⁊ Lucas nō generatiōeȝ Ma
rie sed Joseph describūt ⁊ tn̄ a cōceptio
ne xp̄i penitꝰ alienꝰ fuit. q2 consuetudo
scripture dr̄ fuisse vt nō mulierū sed vi=
roꝝ generationis series texeret̄. Verissi
me tn̄ virgo btā ex ꝓgenie dauid descē
dit. qd̄ pcipue patȝ ex hꝰ. qm̄ vt sepe scri
ptura testat̄ xp̄s de semine dauid duxit
originē. Cū igit̄ xp̄s de sola vgine natꝰ
sit. manifestū ē ⁊ ipsaȝ virginē ex stirpe
dauid natā eē. ⁊ hoc ex cathena nathā:
Dauid enī inter ceteros habuit duos fi
lios nathan ⁊ salomonem. Ex cathena
igit̄ nathan filij dauid. vt testat̄ Johēs
damascenꝰ. Leui genuit melchij ⁊ pan=
therā. Panthera genuit barpanthera.
Barpāther genuit ioachim. Joachim
virginē mariā. Ex cathena autē salomo
nis. Mathan habuit vxorē ex q̄ genuit
iacob. Defuncto aūt mathan. Melchy
ex tribu mathe qui filiꝰ q̄dē leui frat̄ au
tē pantheris. nupsit vxori mathan. mr̄i
autē iacob. ⁊ genuit ex ea hely. facte sūt
aūt fratres vterini. iacob ⁊ hely. Jacob
quidē ex tribu salomonis. Hely ex tri=
bu mathan. Defunctꝰ autem hely ex tri
bu mathā sine liberis. ⁊ accepit iacob fr̄
eius q̄ ex tribu salomonis vxorē eius et
suscitauit semen fratris sui ⁊ genuit io=
seph. Joseph nā ē filiꝰ. Jacob ex descē=
siōe salomonis. sm̄ legē aūt hely qui ex
mathā. Nā filiꝰ q̄ nascebat̄ sm̄ nām q̄=
dē erat generātis. sm̄ autē legē defuncti

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-286/0342
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG